

NUMMER 9

Hylesjov satireserie i samlebind.

5. juli 2024 af [Thomas Tomcat](#)

 0

EKS LIBRIS: DEN STORE FINN SYSHOLM

9999999

Forfatter: Frank Madsen

Tegner: Sussi Bech

Forlag: [eudor](#)

Form: tværformat 28 x 21 cm, indbundet, 240 sider

Vejl. pris: kr 400,-

Udgivelsesår: 2024

Udgivelsesland: Danmark

**Sussi Bech og Frank Madsen brillerer med
intelligent og skarpt optegnet hudfletning af**

menneskeheden med særligt fokus på forlagsbranchen.

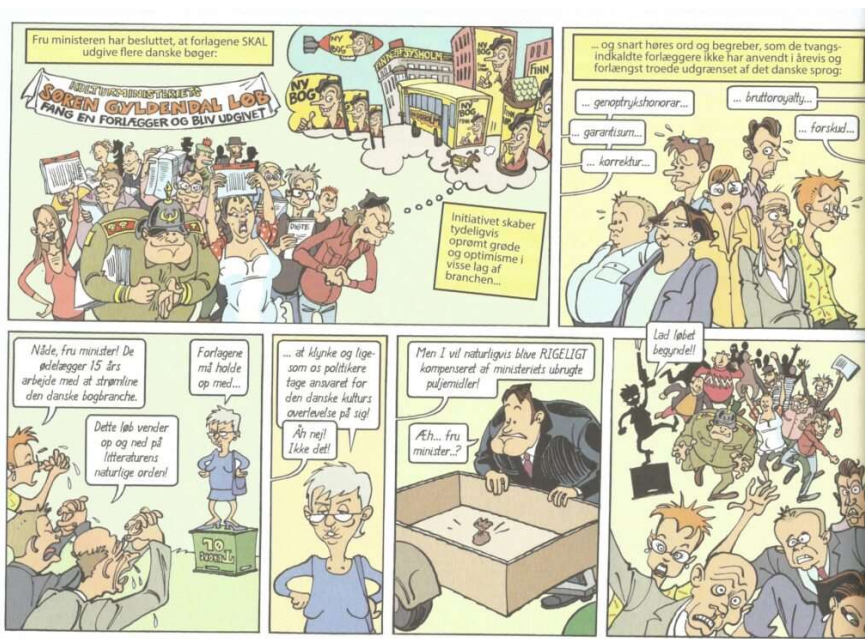
Finn Sysholm er et godt navn. Jeg mener: rent lydmæssigt er figurens navn godt valgt. Jeg tror på, at han er en afdanket skribent som lever på præcis den måde, figuren nu engang lever på. Hus lidt udenfor en købstad et sted i hygge-Danmark med saddeltag og garage proppet med skrammel og postkasse ved grøftekannten.

Stregen trækker mig direkte ind i Sysholms verden. Hvor Sussi Bechs streg i hendes anden store serie, Nofret, på mig har den umiddelbare reaktion, at det "ligner så meget andet," har samme tegners Ex Libris /Sysholm-striber et distinkt og idiosynkratisk udtryk, der altid kildrer min visuelt baserede sans for moro. Figurerne er skarpe, karikaturerne levende og genkendelige.

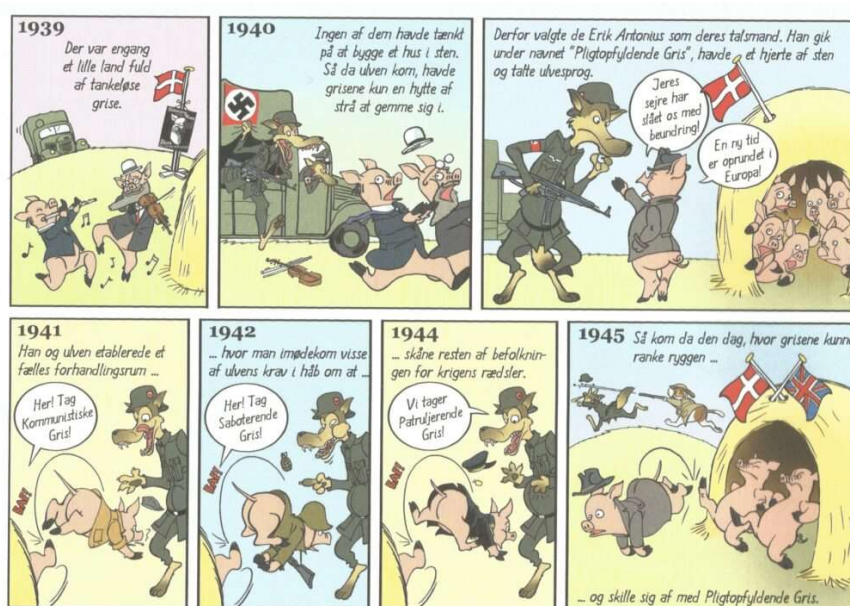
Altså i det omfang jeg er bekendt med de levende forbilleder. Det er jeg ikke altid, jeg følger kun en lille smule med i den danske forfatter- og forlags-verden. Men figurerne fungerer uanset. I de fleste tilfælde er det ikke vigtigt, om jeg véd, hvem der karikeres.

Prøv bare at se dette tilfældige eksempel:

Jeg formoder, at alle de afbildede figurer karikerer rigtige, levende forlæggere. Men jeg aner det ikke, for jeg véd ikke, om de ser sådan ud i den virkelige verden. Og det er fløjtende lige meget. Stregen er eminent, alle personer fungerer som individuelle, præcist tegnede figurer.

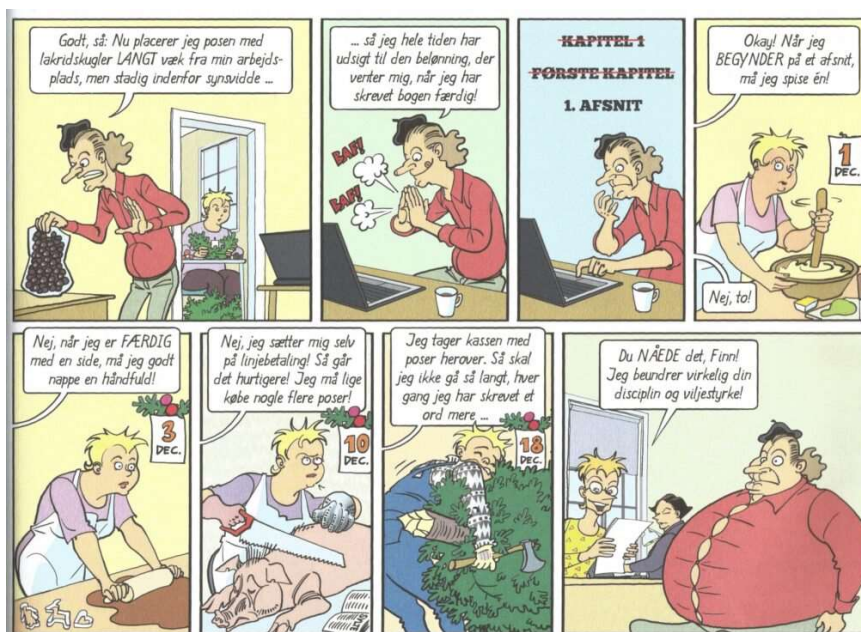
Jeg tager ikke munden for fuld, når jeg indrømmer at Bechs *Eks Libris*-arbejde i sine bedste stunder minder mig lidt om Henk Kuijpers, den umanerligt dygtige nederlandske tegner, kendt for serien *Franka*. Evnen til at vise læseren de nødvendige streger og ikke mere. Grafisk klarhed kombineret med overblik resulterer i højkvalitets visuel kommunikation.

I denne bog er de flotte striber — eller rettere: søndagssider, som serien udelukkende består af — ledsaget af en forklarende tekst, som oplyser læseren om de virkelige begivenheder, serien ved det oprindelige publikations-tidspunkt var en aktuel kommentar til.

Det fungerer fint nok. Denne brødtekst er dog tilrettelagt så det er figuren Sysholm selv, der hele bogen igennem producerer denne kommenterende tekst. Det er et greb, der nok har set morsomt ud under planlægningen. Resultatet er dog mere et irritationsmoment for den typiske læser, i al fald hvis jeg er typisk. Det virker anstrengt, at der i en hel bogs fortløbende brødtekst skal være en stemme, som lægger et lag grinagtig ironi ind mellem læseren og det materiale, altså tegneserien, der i forvejen og til overflod er baseret på netop ironisk humor. Endda en fin ironisk humor.

Men ellers er alt i orden. Figurerne og deres konflikter er skarpt tegnet op, både i gags'ene og rent grafisk. Serien holder en god balance mellem at kommentere ultra-aktuelle begivenheder og så almindeligt dagligliv. For eksempel her: Sysholms sub-optimale selvdisciplin, som jeg kan genkende mig selv i, og jeg er ikke engang forfatter.

Der er i det hele ikke så meget at komme efter. Så jeg vil retfærdigvis gøre en dyd ud af at nævne det lidt, der kun fungerer "mindre godt." Bogens allerede nævnte tre-delning er rent grafisk nydeligt sat op. Der er hele tiden de tre lag: 1)

selve tegneserien 2) den fiktive fortæller, som skal forestille at skrive brødteksten, dvs. figuren Finn Sysholm, og endelig 3) små tekstbidder trykt med kursiv, der giver en kort indføring i det aktuelle mediepolitiske, samfundspolitiske eller forlagspolitiske hurlumhej, som striben er en kommentar til. Altså klassisk mini-kommentar som man kender det fra de fleste andre satire-tegninger i dagblade.

Så langt, så godt. Det hele fungerer udmærket, *men* som sagt virker det distraherende, når man midt imellem de fornuftige og almindeligt anskuende beskrivelser af virkeligheden gang på gang bliver forstyrret lidt, når der pludselig kommer en kommentar fra figuren Sysholm. Det er unødvendigt og trækker ned i den samlede læseoplevelse.

Værket som helhed kunne have været bedre, om man havde undladt denne lille forplumring. Det er rigeligt at læse om hr. Sysholm oppe i selve striben. Der er hans idiosynkrasi og pudsige megalomani skægt. At han tillige skal være en slags alvidende fortæller, i den ellers tilsyneladende seriøse brødtekst, er for meget af det gode.

Er det slemt? Nej. Det er ikke værre end som så. Og der er egentlig ikke andet at kritisere her i bogen.

Jeg vender hele tiden tilbage til det vigtigste: selve striben, tegneserien. Den holder et højt bundniveau. Enkelte striber er guddommeligt morsomme, andre er mindre sjove. Som det er med alle gagserier.

Bogen er fysisk flot, hårdt bind i det aflange, liggende format, der passer til tegneserien som den blev publiceret i Weekendavisen.

Jeg bemærker kun ganske få og små korrekturfejl. Og så én større: der må have været noget tekst på papir-arket, som er faldet ud (i billedramme 1) ►►

Bech og Madsen er helt fantastiske, når de er bedst. Niveauet er så højt, at jeg reelt føler mig heldig, at jeg har mulighed for at læse så god en dansk humorstribes. Det er ikke noget, vi er overfodret med i tidens nuværende dagblade.

Bogen indeholder 235 striber fra 2010-2020. Serien blev i 2018 nomineret til **Claus Deleuran Prisen** i kategorien *Bedste danske tegneserie*, og Frank Madsen har fire gange været nomineret i kategorien *Bedste danske tegneserieforfatter*.

Man kan kun beklage, at striben ikke produceres længere.

9

VI ELSKER TEGNESERIER

– og vi snakker om dem på Facebook. Kom og vær med!

📖 Eks Libris, Frank Madsen, Franka, Sussi Bech, Henk Kuijpers

DEL PÅ

Thomas Tomcat

Blev afhængig af det ugentlige Anders And som barn. Har lige siden arbejdet på udvidelse af min tegneserie-horisont. Med stor fornøjelse.

FORRIGE ARTIKEL

Musernes MeToo

NÆSTE ARTIKEL

En duft af teenagesved

MÅSKE KAN DU OGSÅ LIDE